

нията, че войната ще са продължи за дълго време и че тя ще престане чакъ когато колонииѣ са подчиняѣ или станатъ независими. Той не можаше вече да стои повече въ Англия съ намѣренье да ползова отечеството си и да бжде самъ той въ безопасностъ. Като бѣше предметъ на подозрѣния и на осѣждания отъ страна на британското правителство, той бѣше предизвѣстенъ че искатъ да го запрѣтъ като бунтователъ на колониитеѣ. Съ много предпазливи мѣрки той се затуляше отъ тѣхния замисълъ и тайно се приготви да замине. Вечерята срѣщу деня, въ който той остави Англия, по искà много политически срѣщания. Като смѣташе да държи Франклина всекога подъ рѣжа, министерството бѣше намислило да го задържи, но не бързаше. Мисляше се че Франклинъ е йоще въ Лондонъ, когато той бѣше по море и се приближаваше да стигне въ Америка, на която носяше различни средства: съвѣти укрѣпени отъ опитъ, искусство въ политическите работи, пламъкътъ на своя патриотизмъ, блѣска и авторитета на своята слава.

Рольта на премиритель, що играеше Франклинъ са свърши. Започенваше се рольта на неприятель. Той трѣбаше да се появи толкозъ упоренъ въ едната, колкото се показва търпеливъ въ другата. Франклинъ не се залавяше за нищо слабо и безъ присърдце. Во всека своя служба, на всека една работа като туряше цѣльта си тамъ дѣто бѣше длъжността, той отиваше съ предвиждане и съ твърдостъ, безъ спиране и безъ упокояване. Той знаеше въ расприте на хората и въ борбата на наро-